

[Lone Møller]

Vi står over for øgede krav om service, kvalitet og hurtig behandling, og disse krav er stigende. En af de specielle opgaver, vi står over for, er som tidligere sagt nedbringelse af ventetiderne. Denne opgave har vi prioriteret højt i regeringspartierne. Der er indgået en aftale med amterne om, at ventetiden på sygebehandling inden udgangen af 1995 skal være nedbragt til højst 3 måneder. Der er fra regeringens side afsat ekstra penge, så nu er det op til amterne at leve op til deres del af aftalen.

Men også amterne må huske, at det hele ikke kun handler om økonomi, men først og sidst om mennesker. Vi har et decentralt sygehusvæsen i Danmark, og ansvaret for sygehusdriften ligger hos amterne. Det er der mange fordele ved, men det betyder selvfølgelig også, at amterne må forstå at leve op til det ansvar, der følger med opgaven. Det handler om at leve op til de aftaler, som er indgået med regeringen, men selvfølgelig også om at overholde landets love; det være sig sygehuslov, arbejdsmiljølovgivning, brandsikkerhedsregulativer, rygecirkulærer, ja en hvilken som helst regel.

På alle de områder, vi har til debat i dag, kan vi trække en ret linje til amtspolitikkerne. Det er Folketinget, der udstikker de overordnede retningslinjer, det er amternes opgave at føre dem ud i livet.

Denne forespørgsel er bl.a. rejst på baggrund af, at brand- og arbejdsmiljøregulativerne ikke bliver overholdt. Det var her, mit indlæg begyndte, og jeg vil gerne slutte med et par bemærkninger herom.

Problemet er, at patienter placeres på gange. Det er ikke acceptabelt, hverken for patienter eller for personale. Når man er indlagt på et hospital, er man i en sårbar situation. Tryghed og ro er vigtigt for et godt resultat af behandlingen. Man har som patient bekymringer nok af helbredsmæssig karakter. Men er det sygehus, man er indlagt på, oven i købet en stor brandfælde, øger det ikke just trygheden.

Derfor endnu en understregning af, at det er amterne, der skal overholde de regler – også de regler, der findes i forbindelse med sikkerhed. Det er ikke kun Fremskridtspartiet, der sætter patienterne i centrum. Det har faktisk altid været Socialdemokratiets fornemste mål, og det vil vi fortsat arbejde for at nå.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg har lige et enkelt spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, der kom ind på hele den problemstilling, som er så velkendt i vort land, nemlig den situation, at en patient er færdigbehandlet på et sygehus. Det er normalt ældre mennesker, og i den forbindelse er problemet i Danmark det, som vi lige så godt kan se i øjnene, og som Folketinget måske kunne bidrage til at løse, at kommunerne ofte ikke er gearet – som det hedder i fagsproget – til at tage imod folk, når de bliver udskrevet fra hospitalerne.

I den forbindelse vil jeg gerne gøre fru Lone Møller opmærksom på, at mange amter – desværre også med socialdemokratisk hjælp – har nedlagt de såkaldte rekreationshjem. Som eksempel kan jeg nævne mit eget amt, Vestsjællands Amt, hvor man har nedlagt rekreationshjemmet Klintsøgård, som blev støttet af amtet, men som man påstod man ikke havde råd til at have mere. Sundhedsministeren har så evig ret, når han siger, at man skal passe på ikke at udskrive folk for hurtigt, men det problem kunne løses, hvis man havde den mellemstation, at de pågældende kunne komme på et rekreationshjem som f.eks. det udmærkede Klintsøgård, der desværre nu er taget i anvendelse til noget andet. Derfor synes jeg, man skulle overveje herindefra at animere amterne til at holde liv i de eksisterende udmærkede rekreationshjem, som vil gøre det muligt for de udskrevne at klare sig i eget hjem efter endt ophold.

Fru Lone Møller sagde noget om, at det er en fordel, at amterne har ansvaret for vort sygehusvæsen. Det er muligt, at det er det efter den socialdemokratiske bibel, men jeg synes – og jeg må erkende, at jeg på det område måske er lidt centralistisk – at staten skal stå med det totale overordnede ansvar for vores hospitalsvæsen, for at vi også kan sikre borgerne i dette land, at de får en ret ensartet behandling. Mon ikke vi kan blive enige om én ting: Der er en kolossal forskel i ventetider osv. fra amt til amt, og det må vel have noget at gøre med, hvordan de enkelte amter driver deres hospitalsvæsen. Derfor så jeg meget gerne, at staten stod med ansvaret for vores hospitalsvæsen, gav bevillingerne og foretog de forskellige overførsler, når der er mulighed for det.